

ПРАВИЛНИК

О УСЛОВИМА, НАЧИНУ И ПОСТУПКУ ОСТВАРИВАЊА ПРАВА НА ОПОРЕЗИВАЊЕ ДОХОТКА ИЗ СТРАНИХ ИЗВОРА

Члан 1.

Овим правилником уређују се услови, начин и поступак остваривања права квалификованог инвеститора на опорезивање дохотка из страних извора, у складу са одредбама Закона о порезу на доходак (у даљем тексту: Закон).

Члан 2.

Појмови који се користе у овом правилнику имају следеће значење:

1) доходак из страних извора је доходак који резидент, квалификовани инвеститор Републике Српске остварило било ком основу, односно по основу рада, имовине, осигурања и капитала изван граница Босне и Херцеговине,

2) квалификовани инвеститор је физичко лице, резидент Републике Српске, који је извршио инвестиције лично или путем правног лица у његовом већинском власништву или под његовом контролом и који има уредно измирене пореске обавезе у Републици Српској,

3) квалификоване инвестиције су укупне директне или индиректне инвестиције извршене у привреду Републике Српске у износу већем од 5.000.000 КМ извршене од 1. јануара 2012. године, при чему инвестиције у трајна обртна средства не могу бити веће од 10% од вриједности укупних инвестиција,

4) директне инвестиције су инвестиције у нова или постојећа домаћа привредна друштва, као и капиталне инвестиције које за резултат имају повећање основног капитала или имовине привредног друштва и

5) индиректне инвестиције су инвестиције у примарну емисију обвезница које емитује Република Српска, изузев инвестиција у обвезнице за ратне штете.

Члан 3.

Право на опорезивање дохотка из страних извора може стећи физичко лице које:

- 1) је резидент Републике Српске,
- 2) је извршило квалификоване инвестиције и
- 3) има измирене пореске обавезе у Републици Српској.

Члан 4.

(1) Поступак за стицање права на опорезивање дохотка из страних извора покреће се захтјевом физичког лица – квалификованог инвеститора у којем се јасно одређује за тај начин опорезивања, те у којем пријављује овлашћено лице за пријем писмена.

(2) Захтјев из става 1. овог члана подноси се Пореској управи Републике Српске у сједишту.

(3) Уз захтјев из става 1. овог члана квалификовани инвеститор доставља доказе о испуњавању услова који се односе на:

- 1) резидентност,
- 2) квалификоване инвестиције и
- 3) измирене пореских обавеза.

(4) Докази у смислу става 2. тачка 1) овог члана, а уколико се резидентност стиче на основу пребивалишта и непрекидног боравака у трајању од 183 дана, јесу:

1) увјерење о пребивалишту издато од надлежног органа у Републици Српској ако се статус резидента стиче на основу пребивалишта и

2) увјерење о боравишту издато од надлежног органа у Републици Српској ако се статус резидента стиче на основу боравака дужег од 183 дана или било који други извод из јавног регистра на основу којег се може недвосмислено утврдити боравак дужи од 183 дана.

(5) Докази у смислу става 2. тачка 1) овог члана, уколико се резидентност стиче на основу сталног мјеста становања и средишта животних интереса, јесу:

1) извод из књиге уложених уговора, посједовни лист, лист непокретности или други акт органа надлежног за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске, нотарски овјерен уговор о купопродаји непокретности намијењене за дуготрајни стамбени боравак или уговор о закупу стамбене непокретности намијењене за дуготрајни боравак, овјерен од надлежног органа, као доказ о сталном мјесту становања,

2) извод из књиге уложених уговора, посједовни лист, лист непокретности или други акт органа надлежног за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске, нотарски овјерен уговор о купопродаји непокретности, као доказ о власништву на непокретностима чија тржишна вриједност прелази 300.000 КМ,

3) било који акт из којег је видљиво да то физичко лице остварује приходе или ће у будућности остваривати приходе у Републици Српској,

4) рјешење о регистрацији привредног друштва као доказ о власништву над удјелом у капиталу у вриједности не мањој од 100.000 КМ,

5) извод из матичне књиге вјенчаних као доказ о брачној заједници квалификованог инвеститора са држављанином Републике Српске, односно Босне и Херцеговине, те увјерење о држављанству брачног супружника,

6) изјава о заједничком домаћинству (кућна листа) и потврда о пребивалишту, те увјерење о држављанству за ванбрачног супружника, као доказ о ванбрачној заједници квалификованог инвеститора са држављанином Републике Српске, односно Босне и Херцеговине,

7) радна дозвола квалификованог инвеститора, издата од надлежног органа у Републици Српској или

8) увјерење образовне установе као доказ о редовном школовању да се квалификовани инвеститор школује у Републици Српској.

(6) Докази из става 2. тачка 2) овог правилника су:

1) увјерење министарства надлежног за економске одnose и регионалну сарадњу о извршеним инвестицијама из члана 2. тачка 3) овог правилника, а које садржи податке о страном улагачу, земљи оснивача, дјелатности и висини уговореног (уписаног) капитала – за инвестиције са елементом страног улагања у смислу Закона о страним улагањима Републике Српске и

2) рјешење надлежног регистарског суда које садржи податке о улагачу, дјелатности и висини уговореног (уписаног) капитала – за домаће инвестиције.

(7) Доказ из става 3. тачка 3) овог члана Пореска управа Републике Српске (у даљем тексту: Пореска управа) прибавља по службеној дужности.

Члан 5.

(1) Пореска управа одлучује о захтјеву из члана 4. став 1. овог правилника у складу са одредбама прописа којима се уређују порески поступак и општи управни поступак.

(2) У случају испуњености услова из члана 3. овог правилника директор Пореске управе доноси рјешење којим се одобрава, опорезивање дохотка из страних извора на период од пет година.

(3) Након истека периода од пет година од дана доношења рјешења пореском обвезнику се продужава важење рјешења уколико и даље испуњава све услове из члана 3. овог правилника, те уколико има уредно измирене све пореске обавезе према Републици Српској.

Члан 6.

(1) Директор Пореске управе доноси рјешење којим се укида статус квалификованог инвеститора у следећим случајевима:

1) уколико квалификовани инвеститор престане испуњавати услове из члана 3. овог правилника,

- 2) на захтјев квалификованог инвеститора,
 3) ако квалификовани инвеститор не измирује редовно своје пореске обавезе или
 4) ако квалификовани инвеститор на други начин крши одредбе овог или других пореских закона.

(2) Изузетно од става 1. тачка 3) овог члана, Пореска управа ће прије доношења рјешења о укидању опоменути квалификованог инвеститора о неплаћеним пореским обавезама на начин да ће издати писмену опомену у којој ће оставити рок за плаћање у трајању од 15 дана, а у складу са законом којим се уређује порески поступак.

(3) Рјешењем из става 1. овог члана утврђује се престанак статуса квалификованог инвеститора закључно са годином у којој је рјешење донесено.

(4) У години у којој његов статус престаје квалификовани инвеститор дужан је пријавити и платити порез за ту годину.

(5) У случајевима из става 1. т. 1), 3) и 4) овог члана квалификовани инвеститор не може поново остварити тај статус у периоду од три године од године у којој је рјешење укинато.

Члан 7.

(1) Против рјешења из члана 6. овог правилника квалификовани инвеститор има право жалбе у року од 15 дана од дана достављања рјешења.

(2) О жалби из става 1. овог члана одлучује Министарство финансија (у даљем тексту: Министарство) у складу са законом којим се уређује порески поступак и Законом о општем управном поступку.

(3) Рјешење Министарства је коначно и против њега се може покренути управни спор пред надлежним судом.

Члан 8.

(1) Квалификовани инвеститор обавезан је да пријави своју пореску обавезу Пореској управи према мјесту свог боравишта, односно сједишта једног од привредних субјеката у који је инвестирао, најкасније до 31. марта текуће године, за укупан доходак из страних извора остварен у претходној години.

(2) Квалификовани инвеститор уз пријаву из става 1. овог члана не доставља евиденције и документацију о оствареном доходу.

(3) Квалификовани инвеститор који добије одобрење из члана 5. овог правилника плаћа порез и за ту годину у којој је остварио право.

(4) Порески обвезник из става 1. овог члана дужан је да плати порез у складу са овим правилником и Законом, најкасније у року од десет дана од дана подношења пореске пријаве.

Члан 9.

Квалификовани инвеститор дужан је да отвори рачун код организације надлежне за послове платног промета у Републици Српској за потребе измирења овог пореза.

Члан 10.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 06.05/020-2712/15
 24. новембра 2015. године
 Бања Лука

Министар,
 Др Зоран Тегелтија, с.р.

1780

На основу члана 27. став 6. Закона о порезу на доходак ("Службени гласник Републике Српске", број 60/15) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 111/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), министар финансија д о н о с и

ПРАВИЛНИК

О САДРЖАЈУ И НАЧИНУ ВОЂЕЊА КЊИГА И ЕВИДЕНЦИЈА И ПРАВИЛА ЗА УСКЛАЂИВАЊЕ ПРИХОДА И РАСХОДА ОД САМОСТАЛНЕ ДЈЕЛАТНОСТИ

Члан 1.

Овим правилником уређују се садржај и начин вођења пословних књига и евиденција и правила за усклађивање прихода и расхода код пореског обвезника, у сврху утврђивања основице пореза на доходак од самосталне дјелатности (у даљем тексту: пореска основица).

Члан 2.

(1) Пореска основица представља разлику између прихода и расхода насталих обављањем самосталне или заједничке дјелатности у пореском периоду.

(2) У сврху утврђивања пореске основице приходи се признају у пореском периоду када су стварно наплаћени, док се расходи признају у пореском периоду када су плаћени, изузев прихода и расхода који у складу са Законом о порезу на доходак и овим правилником имају другачији третман.

Члан 3.

(1) Расходи који нису у вези са обављањем дјелатности пореског обвезника не признају се приликом утврђивања пореске основице.

(2) Расходи који су плаћени унапријед не признају се, уколико нису стварно настали, односно признају се у пореском периоду када су и настали.

Члан 4.

(1) Расходи по основу камата признају се под сљедећим условима:

1) ако се зајам односи на обављање регистроване самосталне дјелатности,

2) ако је порески обвезник правно одговоран за отплату зајма,

3) ако порески обвезник и зајмодавац имају намјеру да порески обвезник отплати зајам,

4) ако порески обвезник и зајмодавац имају дужничко-повјерљачки однос и

5) уколико порески обвезник није дати износ камате признао у набавну вриједност сталних средстава (капитализација трошкова камата).

(2) Затезне камате по основу неизмирења обавезе за узете зајмове у предвиђеним роковима не признају се приликом утврђивања пореске основице.

(3) Уколико порески обвезник узме зајам по каматној стопи која се разликује од тржишне каматне стопе, у пореску основицу се признаје износ стварно плаћене камате, с тим да износ стварно плаћене камате који се признаје у пореске сврхе не може бити виши од износа који одговара зајму узетом по тржишној каматној стопи.

(4) Уколико порески обвезник пласира зајам по каматној стопи која се разликује од тржишне каматне стопе, у пореску основицу се признаје износ стварно наплаћене камате, с тим да износ стварно наплаћене камате који се признаје у пореске сврхе не може бити нижи од износа који одговара зајму пласираном по тржишној каматној стопи.

(5) Трошкови плаћени за добијање зајма за набавку имовине која се амортизује увећавају основицу имовине.

Члан 5.

(1) Расходи репрезентације (извођење пословних партнера у угоститељске објекте, на спортске приредбе, у позоришта, трошкови рекреације и слично) признају се под условом да су у вези са пословном дјелатношћу пореског обвезника, да су настали ради унапређивања пословања, да су документовани и да њихов прималац није повезано лице.

(2) Да би се остварио одбитак на основу расхода репрезентације морају бити испуњени сљедећи услови: